

Grijă și durere, încercări și suferințe trec pe lângă densul și-l cercetează. Omul cel bun rămâne neatins de înrăuirile lor cele vătămătoare. La bătrânețe începe să slăbiască atât în ceea ce privește puterile trupului cât și ale sufletului. El moare și este așezat în mormânt. Dar de și este răpit ochilor noștri, el trăește și strălucește vecinic într'o altă lume nouă.

Să se compare vieța omului cu cele patru anotimpuri: (*copilăria* cu primăvara, *tinerețea* cu vara, *bărbăția* cu toamna, și *bătrânețea* cu iarna).

(Astfel de încercări se vor face numai cu școlarii înaintați.)

Iubiții mei părinți,

Ieri am avut examenul cel mare. Am eșit mai bine de cât m'așteptam. Nu știți ce neliniștit eram, când mă gândiam la această zi însemnată. Inima îmi bătea, când mă gândiam că poate să mi se întâmple să nu știu ceva. Ce rușine de tine, îmi ziceam singur, dacă nu vei ști răspunde la întrebările profesorului, și cum te va privi lumea, care va fi de față. Dar frica îmi peri îndată, când mi-am adus aminte de anul trecut și de silința ce mi-am depus'o în cursul anului acesta. Astfel mă simțiam liniștit. Pe lângă aceste îmi ziceam, D-nul profesor nu poate întreba de cât despre aceea ce ne-a propus și eu știu că n'am fost dintre școlarii cei leneși.

Mângâindu-mă cu aceste gânduri, am așteptat foarte liniștit examenul. În examen am fost întrebat mai cu deosebire din: religione, din istoria națională și din limba românească. Din aceste studii am fost întrebat de mai multe ori și am răspuns foarte bine. Din geografie am trebuit să desemnez chiar cu creta pe tablă toată România împărțită în districte. Si spre mulțumirea tuturor am făcut'o de minune. Acum am putut să simț și să înțeleg cum se răsplătește stăruința. Astfel în timpul examenului am fost foarte vesel și mi-a părut rău, că a trecut așa de iute. Acum mi s'a spus, că după